

טבת תשפ"ה

פרשת
ויגש

341

עדות ישדראל לולדים

מה חדש?

אנחנו שוב יצוללים' ללגרה קצרה, לאחר חג החנוכה. לגרה של חורף. מה אתם צושים בויו החורף הקרים?
הולכים לשתק צמ חברים? אולי קוראים ספר או יוצרים? אנחנו לא אולהים להגיר את שעות אחר הנהריום
עול המסכים ויויו החורף אצלנו צמושם לציובה.
חצים לספר לנו מה אתם צושים כשתר בחול ויורד גשם?
כתבו לנו ותוכלו להכנס להגרה!

מחכים לתגובות שלכם!

שוחים להצטרפותם אלינו ומשוינים אתכם להושיך לקבל את הולונים בבית הספר, בויו
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצאפ השקטה בסריקת התוד.

סיפורי עדות ועלויות מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

מה בפרשה?

1 יהודה ניגש להציל את בנימין ולהתחנן בפני יוסף שלא ישאיר אותו במצרים.

2 יוסף רואה את מסירות יהודה למען בנימין ומבין שאחיו מתחרטים על שמכרו אותו

3 יוסף מתגלה לאחיו ומספר שהוא יוסף אחיהם.

4 האחים יוצאים לארץ ישראל בשליחותו של יוסף ומביאים איתם את יעקב.

5 יעקב ומשפחתו מתיישבים בארץ גושן שבמצרים.

אסתר עמדה במטבח הצריך במעברה, מביטה בסבתא פנינה שמלמדת אותה להכין קוסקוס. "במרקו", אמרה סבתא, "היינו מכינים קוסקוס כל שישי, כל המשפחה יחד." אסתר, שעלתה בגיל עשר ממרוקו, זכרה את השוק בקזבלנקה ואת החגים המשפחתיים. עכשיו, בבאר שבע, ניסתה המשפחה לשמר את הטעמים והמסורת.

בערבי שבת התאספו השכנים בחצר: משפחת כהן הביאה סמבוסק, משפחת לוי - מלאווח, והם - את הקוסקוס. מוזיקה מזרחית מילאה את האוויר, והילדים רקדו יחד. סבתא פנינה דיברה על ירושלים, "במרקו תמיד התפללנו לכאן. עכשיו אנחנו פה," אמרה בעיניים נוצצות.

אסתר למדה עברית במהירות ואהבה את סיפורי התנ"ך והחיים החדשים, אך בערבים עדיין נהנתה משיירי הערש במרוקאית של אמא. משפחתה תמיד עזרה לעולים חדשים, "כולנו משפחה אחת", אמר אביה.

בכל פעם שאסתר הכינה קוסקוס עם סבתא, היא הרגישה את החיבור בין הישן לחדש. "כמו שהקוסקוס סופג טעמים," אמרה סבתא, "כך אנחנו בארץ - שומרים על שלנו, אבל יוצרים יחד משהו מיוחד."

הלכה ומעשה

השאלתי עיפרון מחבר שלי וכשחזרתי מההפסקה ראיתי שהוא כבר לא על השולחן שלי. האם אני צריך לשלם לו?

"השואל פלים או בהמה וכיוצא בהן... מחברו
ואבד או נגנב... חייב לשלם הכל"

(הלכות שאלה ופיקדון)

הלכה למעשה:
אם השאלת חפץ והחפץ התקלקל או אבד עלייך לשלם לו על החפץ שהושאל או להביא חפץ אחר.

הידות וחידודים

מנהגי עדות

בהיולד בן זכר בקהילת יהודי לוב, מעלים בשבת שלפני המילה את האב לתורה, ולפני הברכה והקריאה שרים בני הת"ת או ציבור המתפללים את השיר "אערוך מהלל ניבי", שיר המדבר בשבחו של אליהו הנביא ז"ל. באותה שעה עובר השמש בין הקהל כשבידו בקבוק מי פרחים (בדרך כלל אלה המזוקקים מפרחי עצי הזר) ונותן כמה טיפין בידי כל אחד - לברך "בורא מיני בשמים".

מנהג זה של חלוקת מי פרחים בבית-הכנסת נהוג גם כשעולה לתורה בר-מצוה או חתן. בעל השמחה הוא המספק את מי הפרחים. (מתוך אתר דעת)

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

מספרים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהמספרים הבאים לפרשה

5   300   70

_____

_____

תפזרת מהפרשה

ע	מ	י	ה	ד	ו	ה	י
ג	צ	ו	ה	נ	ק	מ	ע
ל	ר	ס	ב	ה	נ	כ	צ
ו	י	פ	ר	נ	ש	ו	ג
ת	מ	מ	י	ר	ו	מ	ח
מ	ד	נ	י	מ	י	נ	ב
נ	ק	ט	ר	ט	ה	מ	צ
צ	ו	ט	ק	ב	ה	נ	מ

יהודה / יוסף / בנימין / עגלות / חמורים
מצרים / גושן / מקנה

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

אני אשוע בבקר / יוסף סתהון

אני אשוע בבקר ובהיכל האל אבקר
אקדם בתפלת בקר אשבע את חסדו
בבקר

יבקשו מאלהינו בליל זה שבת
קדשנו
נרים בשופר קולנו ונביום נקרא יעגנו

ושמר שבת כהלכתו ותענוג קרא
אותו

כי קדש הוא וכבודתו מדבר דבר
זולתו

סעדו בו את לבבכם לא תעשו
מלאכתכם

ובניכם גם בנותיכם כי בו שבת
אלהיכם

פיכם יהגה בתורת עז כי חכמה

לאדם תעז

וביה זמרתכם ועז כי הוא לאביונים מעוז

סגלו מצות מלכנו כי רצה לזכותנו

ומכל עם בחר בנו ורב מאד שחרנו

תבענה שפתי קהלה דברי תהלה ותפלה

למול אל נורא עליקה תהי זאת שנת

גאלה

הון יקר ימצא לנו נאכל את שלל אויבינו

ונקם את נקמתנו מן העמים הם קמינו

חזק אנשי קהל (צובה) עדה יתענוגו

ברבות טובה

ועוד ינובון בשבה על ארץ טובה ורחבה

